

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 90/14
U Luxembourg, 1. srpnja 2014.

Presuda u predmetu C-573/12
Ålands Vindkraft AB/Energimyndigheten

Švedski program potpore koji potiče proizvodnju zelene energije na državnom području u skladu je s pravom Unije

Države članice nisu obvezne podupirati proizvodnju energije iz obnovljivih izvora u drugim državama Unije

Direktiva o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora¹ dopušta državama članicama da podupiru proizvodnju zelene energije. Direktiva jasno određuje da države članice koje proizvođačima dodjeljuju potpore nisu obvezne podupirati uporabu zelene energije proizvedene u drugoj državi članici.

U Švedskoj se postrojenjima za proizvodnju zelene električne energije koja su smještena na državnom području mogu dodijeliti certifikati električne energije. Ti se certifikati zatim mogu prodavati dobavljačima električne energije ili određenim korisnicima, koji su, pod prijetnjom obveze plaćanja posebne naknade, obvezni imati određenu količinu takvih certifikata koji odgovaraju udjelu u njihovim ukupnim isporukama ili njihovoj ukupnoj potrošnji električne energije. Prodaja tih certifikata omogućuje proizvođačima zelene električne energije ostvarenje dodatnih prihoda koji im upotpunjuju prihode od prodaje električne energije. Stoga dodatne troškove proizvodnje električne energije, čiji je trošak proizvodnje još uvijek veći od troška električne energije proizvedene iz neobnovljivih izvora energije, snose dobavljači i potrošači.

Društvo Ålands Vindkraft zatražilo je od švedskih vlasti da mu za vjetroelektranu smještenu na otočju Åland u Finskoj dodijele certifikate električne energije. Taj zahtjev je odbijen uz obrazloženje da se takvi certifikati električne energije mogu dati samo onima koji koriste postrojenja za proizvodnju zelene električne energije smještena u Švedskoj.

Ålands Vindkraft se protiv te odluke upravnog tijela žalio švedskom sudu ističući da je švedski program certifikata električne energije protivan načelu slobodnog kretanja robe. To društvo smatra da je posljedica takvog programa ta da je oko 18 % švedskog tržišta potrošnje električne energije rezervirano za proizvođače zelene električne energije koji su smješteni u Švedskoj, i to na štetu uvoza električne energije iz drugih država članica.

Sud förvaltningsrätten i Linköping (upravni sud u Linköpingu, Švedska), pred kojim se vodi spor, pita Sud je li švedski program certifikata električne energije u skladu s pravom Unije.

U svojoj današnjoj presudi Sud, na prvom mjestu, zaključuje da je švedski program zelenih certifikata program potpore koji ulazi u područje primjene direktive jer podupire proizvodnju zelene električne energije. Sud podsjeća da direktiva ne nameće državama članicama koje su se odlučile za program potpore da njegove pogodnosti prošire na zelenu električnu energiju proizvedenu na području druge države članice. Posljedično, **švedski program potpore u skladu je s direktivom.**

Na drugom mjestu, Sud tvrdi da bi predmetni program potpore **mogao ograničiti uvoz električne energije podrijetlom iz drugih država članica**, točnije zelene električne energije. S jedne strane su dobavljači i korisnici obvezni kupovati certifikate u visini električne energije koju uvoze, ako žele

¹ Direktiva 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL L 140, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 11., str. 39.).

izbjeći obvezu plaćanja posebne naknade. S druge strane, mogućnost proizvođača zelene električne energije koja je podrijetlom iz Švedske da prodaju certifikate zajedno s električnom energijom koju proizvode potiče započinjanje trgovanja kao i stvaranje ugovornih odnosa koji se odnose na isporuku nacionalne električne energije dobavljačima ili korisnicima električne energije. Iz toga slijedi da **taj program jest ograničenje slobodnom kretanju robe.**

Međutim, Sud smatra da **je to ograničenje opravdano ciljem u općem interesu koji se sastoji u promicanju uporabe obnovljivih izvora energije** u svrhu zaštite okoliša i borbe protiv klimatskih promjena. U tom kontekstu Sud priznaje da je, radi ostvarivanja namjeravanog cilja, opravdano da mjere koje potiču prelazak na zelenu energiju ciljaju više na stadij proizvodnje, a ne na stadij potrošnje. Sud također potvrđuje da je Švedska, s obzirom na stanje prava Unije u kakvom se trenutno nalazi, legitimno mogla smatrati da bi se, u tu istu svrhu, pogodnosti nacionalnog programa potpora trebale ograničiti samo na nacionalnu proizvodnju zelene električne energije. Sud osobito ističe da je taj program potpore nužan za poticanje, dugoročno gledano, ulaganja u zelenu energiju.

U tim okolnostima Sud presuđuje da je **švedski program također u skladu s načelom slobodnog kretanja robe.**

NAPOMENA: Prethodno pitanje omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute pitanje Sudu o tumačenju prava Unije ili o valjanosti akta Unije. Sud ne odlučuje o nacionalnom sporu. Nacionalni sud mora riješiti predmet sukladno odluci Suda. Tom su odlukom jednako vezani i drugi nacionalni sudovi pred kojima bi se moglo pojaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106